

Trekking v indickém Himálaji

FOTO: JIRÍ SEDLÁČEK

NÁKLADY

letenka Praha – Dillí (kolem 20 tisíc Kč, ISIC, ITIC sleva), indické vízum (1600 Kč, půlroční), očkování (doporučené zejména na hepatitidu A a tyfus – 1600 Kč), cestovní pojištění. Náklady spojené s místní dopravou, stravou a ubytováním velmi nízké.

MAPA © KARTOGRAFIE PRAHA

Himálaj je středobodem výprav horolezců a milovníků vysokohorské turistiky, trekkingu, z celého světa. Zatímco nejznámější, a tudíž i nejturističtější destinací zůstává Nepál, vzrůstající oblibě se v poslední době těší i Indie. Ačkoli indické úseky himálajského pohoří nezahrnují nejvyšší vrcholy (nejvyšší hora Indie Nanda Devi poblíž hranice s Tibetem a Nepálem dosahuje „pouze“ 7800 metrů), a nejsou proto tak známé, pro vysokohorskou turistiku jsou zde podmínky velmi dobré.

Indická vláda v 80. letech zmírnila zákazy a omezení pohybu turistů v pohraničí a nyní je povolení nutné pouze do oblastí Východního Himálaje (Darjeeling, Sikkim) a některých příhraničních oblastí v Himáčal Praděši a Ladáku. Zatímco infrastruktura (především dostatek ubytovacích možností) dosud za Nepálem

mírně pokulhává, nižší návštěvnost – kdy člověk „nezakopává“ o turisty na každém kroku – a širší nabídka trekových oblastí to jednoznačně vyváží. Jediným problémem je v současnosti zvýšené napětí na pakistánsko-indických hranicích, pro něž se nedoporučuje cestovat do západního Kašmíru (Kašmírské údolí a Šrínagar).

Západní Himálaj

Trekové oblasti Západního Himálaje jsou zhruba čtyři: Kašmír (kam se v současné době cizincům nedoporučuje jezdit), Ladak (sice rovněž v Kašmíru a poměrně blízko Linie příměří, ale již považovaný za bezpečný) a Zanskarské údolí, Himáčal Praděš a Uttarachand (severní oblast státu Uttar Praděš). Každá z nich má svou specifickou geografii a každá nabízí široké možnosti vysokohorské turistiky.

Oblast Uttarachandu – nejvýchodnější část indického Západního Himálaje – je známá především jako zdroj duchovní inspirace: pramení tu přítoky posvátné řeky Indů – Gangy. Nepřekvapí tedy, že na těchto místech „domácí“ turisté ze všech koutů Indie převažují nad cizinci. Dále se zde nalézá nejvyšší hora Indie Nanda Devi (rovněž považovaná za posvátnou) a některé poutní trasy vedou k jejímu základnímu táboru. Do oblasti zasahuje monzun s letními dešti, optimální termín je proto květen a červen, potom polovina září až říjen. Oblast nabízí množství populárních treků nízké až střední obtížnosti, včetně vyhlídkových kolem Nanda Devi, k poutním místům a pramenům řek. Hojná flóra i fauna.

Himáčal Praděš, ležící mezi Uttarachandem a Ladakem, také částečně zasahuje monzun a letní měsíce i zde proto